

แนวทางการบริหารหลักสูตรและการจัดประสบการณ์ของครูปฐมวัยในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1
A Guideline for Curriculum Administration and Learning Experience
Provision of Preschool Teachers in Tak Primary Educational Service Area
Office 1

พัชรภรณ์ กุณแสงคำ^{1*} และ สติรพร ชาวนชัย ²
Patcharaporn Kunsangkam^{1*} and Sathiraporn Chaowachai²

^{1*} สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร, mint1.za.03@gmail.com

(Educational Administration Program, Naresuan University)

² คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, krusathi@hotmail.com

(Faculty of Education, Naresuan University)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารหลักสูตรและการจัดประสบการณ์ของครูปฐมวัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสัมภาษณ์แนวทางการบริหารหลักสูตรและการจัดประสบการณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการบริหารหลักสูตรและการจัดประสบการณ์ของครูปฐมวัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการสร้างและพัฒนาหลักสูตร 2) ด้านการออกแบบการจัดประสบการณ์ 3) ด้านการจัดประสบการณ์ที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ 4) ด้านการใช้และพัฒนาสื่อและ 5) ด้านการประเมินพัฒนาการ จำนวน 15 แนวทาง

คำสำคัญ: แนวทาง การบริหารหลักสูตร การจัดประสบการณ์ ครูปฐมวัย

ABSTRACT

The purposes of this research were to guidelines of curriculum administration and learning experience provision of preschool teachers in Tak primary educational service area office 1. The informants were 3 experts by purposive sampling. The instrument of data collection was guided interview. Content analysis was used to analyze the data. The study found that guidelines for curriculum administration and learning experience provision of preschool teachers in Tak primary educational service area office 1 consisted of 5 aspects : 1) Construction and development of curriculum. 2) Design learning experience. 3) Learning experience for children center. 4) Using and development media. 5) Assessment of development. Found that there were 15 guidelines.

KEYWORDS : Guidelines, Curriculum Administration, Learning Experience, Preschool Teachers

*Corresponding author, E-mail: mint1.za.03@gmail.com โทร. 086-1877439

Received: : 22 March 2020 / Revised: 17 April 2020 / Accepted: 22 June 2020 / Published online: 30 December 2020

บทนำ

การศึกษาปฐมวัยเป็นการจัดการศึกษาที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งเพราะเป็นรากฐานของชีวิตมนุษย์ การพัฒนาเด็กปฐมวัยจึงควรเริ่มต้นตั้งแต่แรกเกิดถึง 6 ปี ซึ่งนักการศึกษาและนักจิตวิทยามีความเห็นตรงกันว่า การพัฒนาเด็กในวัยนี้เป็นช่วงเวลาสำคัญสำหรับการพัฒนาทางสมองของบุคคลโดยเฉพาะระบบประสาทและเซลล์สมองจะเจริญเติบโตประมาณร้อยละ 70-80 ของผู้ใหญ่ ดังนั้นการจัดการศึกษาในช่วงวัยนี้จึงเป็นการเตรียมความพร้อมให้เด็กได้เจริญเติบโตเต็มตามศักยภาพ โดยให้การอบรมเลี้ยงดูควบคู่กับการให้การศึกษาที่เป็นพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ดังจะเห็นได้ชัดจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ได้กำหนดกรอบแนวทางในการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับชั้นปฐมวัยเพื่อให้เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนาจนเข้ารับการศึกษาเพื่อพัฒนาร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาให้สมกับวัย และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ซึ่งถือเป็นกฎหมายแม่บทสำคัญทางการศึกษาที่ได้กำหนดกรอบแนวทางในการจัดการศึกษาและพัฒนาผู้เรียนในทุกระดับการศึกษา โดยเริ่มตั้งแต่การศึกษาระดับปฐมวัยจนกระทั่งถึงระดับอุดมศึกษาเพื่อมุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีความรู้ มีคุณธรรม สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546, น.3)

การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยนั้น ผู้สอนจำเป็นต้องเข้าใจในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 และจัดให้สอดคล้องกับหลักการของหลักสูตร โดยส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพที่ครอบคลุมเด็กทุกคน ยึดหลักการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและวิถีชีวิตของเด็กตามบริบทของชุมชน สังคม และวัฒนธรรมไทย ตลอดจนยึดพัฒนาการและการพัฒนาเด็กโดยองค์รวม ผ่านการเล่นและกิจกรรมที่หลากหลายเหมาะสมกับวัย รวมทั้งจัดประสบการณ์ให้เด็กสามารถดำรงชีวิตประจำวันตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างมีคุณภาพและมีความสุข มีคุณธรรม จริยธรรม รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และรักความเป็นไทย ตลอดจนสร้างความรู้ ความเข้าใจและประสานความร่วมมือในการพัฒนาเด็กระหว่างสถานศึกษากับพ่อแม่ ครอบครัว และชุมชน ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็ก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560, น.4) ดังนั้นในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยให้มีประสิทธิภาพนั้น จึงจำเป็นต้องอาศัยหลักสูตรซึ่งถือว่าเป็นหัวใจสำคัญต่อการพัฒนาการจัดประสบการณ์ การจัดประสบการณ์ที่ดีย่อมส่งผลในเชิงบวกต่อการพัฒนาคุณภาพเด็กปฐมวัยในประเทศนั้นๆ ประเทศใดมีหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยที่เหมาะสม เด็กปฐมวัยในประเทศนั้นก็ย่อมมีความรู้และศักยภาพในการพัฒนาประเทศต่อไปในอนาคต ดังที่โบแชมพ์ (Beauchamp, 1968, pp.102) ได้กล่าวว่า วิธีการที่จะช่วยให้หลักสูตรบรรลุเป้าหมายและมีคุณภาพนั้นต้องใช้กระบวนการบริหารหลักสูตร ซึ่งในขณะเดียวกันสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553, น.8) ได้กำหนดสมรรถนะประจำสายด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดประสบการณ์ (Curriculum and Learning Management) ซึ่งถือเป็นความสามารถในการสร้างและพัฒนาหลักสูตร การออกแบบการจัดประสบการณ์อย่างสอดคล้องและเป็นระบบ การจัดประสบการณ์ที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ การใช้และพัฒนาสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีและการประเมินพัฒนาการเพื่อนำไปสู่การพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด

การบริหารหลักสูตรและการจัดประสบการณ์ จึงนับว่าเป็นภารกิจที่สำคัญของสถานศึกษาในระดับชั้นปฐมวัย เพราะการบริหารหลักสูตรเป็นกลไกและกระบวนการที่สำคัญอย่างหนึ่งในการนำหลักสูตรสู่การจัดประสบการณ์ได้ตรงตามเป้าหมายของการจัดการศึกษาและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่เด็กปฐมวัย การบริหารหลักสูตรจึงถือเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนาหลักสูตร เป็นขั้นตอนในการนำแนวคิด ทฤษฎีความเชื่อที่เกี่ยวข้องทางการศึกษาสู่การปฏิบัติจริงใน

สถานศึกษา โดยที่เป้าหมายและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรจะบรรลุผลตามที่ระบุไว้ในเอกสารหลักสูตรหรือไม่และมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับศักยภาพในการบริหารจัดการของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายอย่างจริงจัง จึงถือว่าเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งที่ผู้บริหารสถานศึกษา ครูปฐมวัยและผู้เกี่ยวข้องจะต้องรับรู้เรื่องราวและมีความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรซึ่งผู้บริหารจะต้องเข้าใจหลักสูตรและส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีความเข้าใจตรงกัน กระตุ้นให้ครูจัดทำแผนการจัดประสบการณ์ การวางแผนการจัดประสบการณ์ เน้นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ เน้นคุณภาพความรู้ความสามารถที่มีต่อเด็กเป็นเป้าหมาย มีระบบติดตามผลการปฏิบัติตรวจสอบ นำแนวทางแก้ไขปัญหา อุปสรรค และมีการนิเทศภายในเพื่อปรับปรุงแก้ไขปฏิบัติงานให้ดีขึ้น

แต่จากการศึกษาผลการประเมินคุณภาพภายนอกรอบที่ 3 ปีพ.ศ.2554-พ.ศ.2558 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากเขต 1 ในเว็บไซต์ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) พบว่า โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 ได้รับข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศึกษาและการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เช่น สถานศึกษาขาดการประเมินผลการใช้หลักสูตรและขาดการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยอย่างต่อเนื่อง ครูควรได้รับการส่งเสริมให้มีความเชี่ยวชาญด้านการจัดประสบการณ์ การพัฒนาสื่อหรือนวัตกรรมทางการศึกษาปฐมวัยเพื่อพัฒนาสู่ความเป็นเลิศที่ชัดเจน เป็นรูปธรรม ขาดการส่งเสริมการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อธรรมชาติและพัฒนาการของเด็ก ครูควรได้รับการพัฒนาด้านการจัดประสบการณ์ที่ต่อเนื่อง ครูควรพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยให้สอดคล้องกับความต้องการและพัฒนาการของเด็ก และขาดการวางแผนในการประเมินพัฒนาการเด็ก เป็นต้น ซึ่งจากข้อเสนอแนะสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ที่ได้กล่าวมาข้างต้น ประกอบกับการสังเคราะห์งานวิจัยเรื่อง การบริหารหลักสูตรและการจัดประสบการณ์ของครูปฐมวัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 (พัชรภรณ์ กุณแสงคำ และสริพร เขาวนชัย, 2562, น.1464) พบว่า มีประเด็นที่ควรนำมาหาแนวทางการบริหารหลักสูตรและการจัดประสบการณ์ของครูปฐมวัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 ซึ่งจากการค้นพบประเด็นดังกล่าวข้างต้น เป็นการนำผลงานวิจัยเชิงปริมาณที่มีข้อมูลเป็นปัจจุบัน มาดำเนินการต่อยอดเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจในการศึกษาแนวทางการบริหารหลักสูตรและการจัดประสบการณ์ของครูปฐมวัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 จึงนำผลที่ได้จากงานวิจัยเฉพาะผลการวิจัยในภาพรวมการบริหารหลักสูตรและการจัดประสบการณ์ของครูปฐมวัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 รวบรวมทุกด้าน ได้แก่ 1) ด้านการสร้างและพัฒนาหลักสูตร 2) การออกแบบการจัดประสบการณ์ 3) ด้านการจัดประสบการณ์ที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ 4) ด้านการใช้และพัฒนาสื่อ และ 5) ด้านการประเมินพัฒนาการ ของข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 อันดับแรก มาหาแนวทางการบริหารหลักสูตรและการจัดประสบการณ์ของครูปฐมวัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 ซึ่งจะช่วยให้ผู้บริหารสถานศึกษาและครูปฐมวัยได้ทราบแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุง การบริหารหลักสูตรและการจัดประสบการณ์ของครูปฐมวัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 ต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารหลักสูตรและการจัดประสบการณ์ของครูปฐมวัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1

วิธีดำเนินการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

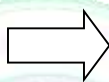
ผู้วิจัยนำประเด็นที่ได้จากการสังเคราะห์งานวิจัยเรื่อง การบริหารหลักสูตรและการจัดประสบการณ์ของ ครูปฐมวัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 (พัชรภรณ์ กุณแสงคำ และสริพร เขาวนชัย

, 2562, น.1464) โดยผู้วิจัยนำผลที่ได้จากงานวิจัยเฉพาะผลการวิจัยในภาพรวมการบริหารหลักสูตรและการจัดประสบการณ์ของครูปฐมวัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 รายด้านทุกด้านได้แก่ 1) ด้านการสร้างและพัฒนาหลักสูตร 2) ด้านการออกแบบการจัดประสบการณ์ 3) ด้านการจัดประสบการณ์ที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ 4) ด้านการใช้และพัฒนาสื่อ และ 5) ด้านการประเมินพัฒนาการ ของข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 อันดับแรก มาเป็นกรอบในการศึกษาแนวทางการบริหารหลักสูตรและการจัดประสบการณ์ของครูปฐมวัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดเกี่ยวกับแนวทางการบริหารหลักสูตรและการจัดประสบการณ์ของครูปฐมวัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 ซึ่งแนวทางในการสร้างกรอบแนวคิดแสดงดังภาพต่อไปนี้

ศึกษางานวิจัยของ พัทธราภรณ์ กุณแสงคำ และสฤพร เชาวน์ชัย (2562) เรื่อง การบริหารหลักสูตรและการจัดประสบการณ์ของครูปฐมวัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 โดยนำผลที่ได้จากงานวิจัยเฉพาะผลการวิจัยในภาพรวมรายด้านทุกด้านของข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 อันดับแรก มาหาแนวทางการบริหารหลักสูตรและการจัด

แนวทางการบริหารหลักสูตรและการจัดประสบการณ์ของครูปฐมวัย ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1

ขอบเขตด้านกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล เป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดการศึกษาปฐมวัย จำนวน 3 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจงตามคุณสมบัติ ดังนี้

1. อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาโท ด้านการศึกษาปฐมวัยหรืออนุบาลศึกษา มีประสบการณ์ด้านการสอนระดับอุดมศึกษาไม่น้อยกว่า 5 ปี มีความรู้ด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดประสบการณ์ของครูปฐมวัย จำนวน 1 คน
2. ศึกษานิเทศก์ที่รับผิดชอบงานส่งเสริมพัฒนาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาโทด้านการศึกษาปฐมวัยหรืออนุบาลศึกษา มีประสบการณ์การทำงานไม่ต่ำกว่า 5 ปีและมีตำแหน่งวิทยฐานะชำนาญการพิเศษหรือสูงกว่า จำนวน 1 คน
3. ครูปฐมวัยที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในด้านการศึกษาปฐมวัยหรืออนุบาลศึกษา และรับผิดชอบงานวิชาการระดับปฐมวัย มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาโทด้านการศึกษาปฐมวัยหรืออนุบาลศึกษา มีประสบการณ์การทำงานไม่ต่ำกว่า 5 ปีและมีตำแหน่งวิทยฐานะชำนาญการหรือสูงกว่า จำนวน 1 คน

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ แนวทางการบริหารหลักสูตรและการจัดประสบการณ์ของครูปฐมวัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1

เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แนวทางการบริหารหลักสูตรและการจัดประสบการณ์ของครูปฐมวัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 มีลักษณะเป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง (Semi-Structure or Guided Interviews) แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 แนวทางการบริหารหลักสูตรและการจัดประสบการณ์ของครูปฐมวัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการสร้างและพัฒนาหลักสูตร 2) ด้านการออกแบบการจัดประสบการณ์ 3) ด้านการจัดประสบการณ์ที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ 4) ด้านการใช้และพัฒนาสื่อ และ 5) ด้านการประเมินพัฒนาการ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสัมภาษณ์แนวทางการบริหารหลักสูตรและการจัดประสบการณ์ของครูปฐมวัย ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 มีขั้นตอนในการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1) ผู้วิจัยนำประเด็นที่ได้จากการสังเคราะห์งานวิจัยเรื่อง การบริหารหลักสูตรและการจัดประสบการณ์ของครูปฐมวัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 (พัชรภรณ์ กุณแสงคำ และ สิริพร เชาวน์ชัย, 2562, น.1464) โดยเลือกเฉพาะประเด็นในภาพรวมรายด้านทุกด้านของข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 อันดับแรก มาสร้างประเด็นในการสัมภาษณ์

2) นำประเด็นที่ได้จากผลการวิจัยในข้อที่ 1 มากำหนดกรอบคำถาม

3) ร่างข้อคำถามแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของการใช้ภาษาและพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ

4) ปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

5) จัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปสัมภาษณ์กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลต่อไป

การเก็บและรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับดังนี้

1) ผู้วิจัยติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวรถึงผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์

2) ผู้วิจัยติดต่อกับผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้สัมภาษณ์เป็นรายบุคคล นัดวัน เวลาและสถานที่ในการสัมภาษณ์

3) ดำเนินการสัมภาษณ์ตามประเด็นที่กำหนดไว้ในแบบสัมภาษณ์ด้วยตนเองเป็นรายบุคคล

4) วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ มาจัดกระทำกับข้อมูลและ สรุปข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาแนวทางการบริหารหลักสูตรและการจัดประสบการณ์ของครูปฐมวัยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัย สรุปได้ดังตารางที่ 1

ตาราง 1 แสดงแนวทางการบริหารหลักสูตรและการจัดประสบการณ์ของครูปฐมวัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1

ด้าน	แนวทางการบริหารหลักสูตรและการจัดประสบการณ์ของครูปฐมวัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1
1. ด้านการสร้างและพัฒนาหลักสูตร	1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา ชุมชน ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เครือข่ายโรงเรียน ตลอดจนผู้เชี่ยวชาญ ควรร่วมกันวิเคราะห์สภาพบริบทและร่วมกันจัดทำหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของโรงเรียนและชุมชน 1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาควรช่วยสร้างความเข้าใจให้ครูเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร กระตุ้นให้ครูตระหนักและเห็นความสำคัญของการประเมินหลักสูตร 1.3 ครูควรมีการประเมินผลหลักสูตรทั้งก่อนนำไปใช้และหลังการนำไปใช้ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาหลักสูตรครั้งต่อไป
2. ด้านการออกแบบการจัดประสบการณ์	2.1 ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาตนเอง ส่งเสริมให้ครูได้เข้ารับอบรมจากหน่วยงานต่างๆ เพื่อนำความรู้มาใช้ในการออกแบบการจัดประสบการณ์ 2.2 ครูควรมีทักษะการใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้เด็กเกิดความสนใจ 2.3 ครูควรศึกษาจิตวิทยาพัฒนาการของเด็กแต่ละช่วงวัย แล้วจึงกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็ก
3. ด้านการจัดประสบการณ์ที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ	3.1 ผู้บริหารสถานศึกษาควรสนับสนุนงบประมาณในการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเด็ก 3.2 ผู้ปกครอง ชุมชน ควรเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดประสบการณ์ในรูปแบบของการเป็นวิทยากรหรือปราชญ์ชาวบ้าน

ด้าน	แนวทางการบริหารหลักสูตรและการจัดประสบการณ์ ของครูปฐมวัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาตาก เขต 1
4. ด้านการใช้และพัฒนาสื่อ	4.1 ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาสื่อการสอนด้วยการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยอำนวยความสะดวกในการผลิต 4.2 ผู้บริหารสถานศึกษาควรสนับสนุนให้ครูได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับสื่อการสอนหรือมีโอกาสไปศึกษาดูงานจากหน่วยงานอื่นๆ 4.3 ครูควรเลือกสื่อของจริงที่อยู่รอบๆ ตัวเด็ก มาใช้ในการจัดประสบการณ์ 4.4 ครูควรสร้างเครือข่ายเพื่อนครูบนสังคมออนไลน์ เพื่อนำแนวคิดเทคนิค มาพัฒนาต่อยอด แล้วจัดทำสื่อเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัย
5. ด้านการประเมินพัฒนาการ	5.1 ผู้บริหารสถานศึกษาควรดำเนินการติดตาม ตรวจสอบผลการประเมินพัฒนาการของเด็กอย่างต่อเนื่อง 5.2 ผู้บริหารสถานศึกษาควรสนับสนุนให้ครูปฐมวัยได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านการทำ PLC ร่วมกัน 5.3 ครูควรศึกษาสภาพที่พึงประสงค์ของเด็กในแต่ละช่วงวัย แล้วจึงออกแบบและกำหนดวิธีการวัด/การประเมินผลด้วยวิธีการ/เครื่องมือที่หลากหลาย

อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาแนวทางการบริหารหลักสูตรและการจัดประสบการณ์ของครูปฐมวัยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 ดังนี้

1. ด้านการสร้างและพัฒนาหลักสูตร พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ชุมชน ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เครือข่ายโรงเรียน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้อง ควรร่วมกันวิเคราะห์สภาพบริบทและร่วมกันจัดทำหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของโรงเรียน และชุมชน ตลอดจนผู้บริหารสถานศึกษาควรช่วยสร้างความเข้าใจให้ครูเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร กระตุ้นให้ครูตระหนัก และเห็นความสำคัญของการประเมินหลักสูตร และครูควรมีการประเมินผลหลักสูตรทั้งก่อนนำไปใช้และหลังการนำไปใช้ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาหลักสูตรครั้งต่อไป ทั้งนี้เนื่องจากการเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างและพัฒนาหลักสูตรจะช่วยให้หลักสูตรมีความสมบูรณ์สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและการเปลี่ยนแปลงของสังคมในยุคปัจจุบัน อีกทั้งการเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษายังถือเป็นการกระจายอำนาจตามหลักการบริหารสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-based management) นอกจากนี้การประเมินผลหลักสูตรก่อนนำไปใช้และหลังการนำไปใช้จะช่วยแสดงให้เห็นว่าหลักสูตรที่สร้างหรือพัฒนาขึ้นนั้นมีจุดดีหรือจุดเสียอย่างไร ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพมากขึ้น และยังเป็นการแสดงให้เห็นว่าการนำหลักสูตรไปใช้ในแต่ละครั้งได้ผลลัพธ์มากน้อยเพียงใด ซึ่งผลที่ได้จากการประเมินหลักสูตรจะเป็นข้อมูลในการตัดสินใจเพื่อแก้ไขปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงหลักสูตรต่อไป สอดคล้องกับงานวิจัยของรัตน อินทะชัย (2558) ที่ได้ศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการ การศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3 ที่พบว่า ด้านการสร้างและพัฒนาหลักสูตร ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และผู้ปกครอง ร่วมกันวางแผน การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยโดย

เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและโรงเรียนควรมีการกำกับ ติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยเพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับงานวิจัยของแอน สุชะจิระ (2557) ที่ได้ศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาการบริหารวิชาการระดับการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่พบว่าด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ โรงเรียนควรเชิญวิทยากรท้องถิ่นและชุมชน เข้ามามีส่วนร่วม ในการพัฒนาหลักสูตรและผู้บริหารควรมีการประเมินผลการใช้หลักสูตร อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง และสอดคล้องกับงานวิจัยของอเนก อัคริเดช (2549) ที่ได้ศึกษาการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 2 ที่พบว่า ด้านการดำเนินการใช้หลักสูตร โรงเรียนควรจัดการประชุมครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย เพื่อประเมินผลการใช้หลักสูตรทุกภาคเรียน

2. ด้านการออกแบบการจัดประสบการณ์ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาตนเอง ส่งเสริมให้ครูได้เข้ารับอบรมจากหน่วยงานต่างๆ เพื่อนำความรู้มาใช้ในการออกแบบการจัดประสบการณ์ นอกจากนี้ ครูควรมีทักษะการใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้เด็กเกิดความสนใจ และควรศึกษาจิตวิทยาพัฒนาการของเด็กแต่ละช่วงวัย แล้วจึงกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็ก ทั้งนี้เนื่องจากการจัดประสบการณ์ให้เด็กปฐมวัยจำเป็นต้องจัดให้เหมาะสมกับพัฒนาการและวิธีการเรียนรู้ของเด็กในแต่ละช่วงวัย ดังนั้นครูปฐมวัยจึงจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาพัฒนาการของเด็ก และต้องเข้ารับการอบรม การพัฒนาตนเองด้านการจัดประสบการณ์อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับการจัดประสบการณ์และสามารถจัดประสบการณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของแอน สุชะจิระ (2557) ที่ได้ศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาการบริหารวิชาการระดับการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่พบว่า ด้านการออกแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ผู้บริหารควรจัดอบรม ประชุม สัมมนาให้บุคลากรในสังกัดที่รับผิดชอบให้มีความรู้ความเข้าใจในการจัดประสบการณ์ และสอดคล้องกับงานวิจัยของธนกร นิโรธ (2559) ที่ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยสู่ประชาคมอาเซียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ที่พบว่า ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ควรสนับสนุนบุคลากรเข้ารับการอบรมต่างๆ ศึกษางานเพื่อเปิดโลกทัศน์

3. ด้านการจัดประสบการณ์ที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรสนับสนุนงบประมาณในการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเด็ก และควรให้ผู้ปกครอง ชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดประสบการณ์ในรูปแบบของการเป็นวิทยากรหรือปราชญ์ชาวบ้าน ทั้งนี้เนื่องจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดให้ทุกส่วนในสังคมมีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ซึ่งเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดเด็กมากที่สุด ดังนั้นการเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองเข้ามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาจะช่วยให้ผู้ปกครองได้เรียนรู้และเข้าใจถึงจุดหมายในการพัฒนาเด็ก ทำให้การพัฒนาเด็กระหว่างบ้านกับโรงเรียนดำเนินไปในทิศทางเดียวกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของรัตนา อินทะชัย (2558) ที่ได้ศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 พบว่า สถานศึกษาควรจัดประชุมผู้ปกครองเพื่อชี้แจงประสบการณ์การเรียนรู้แก่ผู้ปกครอง และให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และรายงานผลการประเมินเด็กให้ผู้ปกครองทราบ สอดคล้องกับงานวิจัยของบุญเชิด ชำนิศาสตร์ (2556) ที่ศึกษาการพัฒนารูปแบบการบริหารวิชาการในการจัดการศึกษาปฐมวัยของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี พบว่า ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบการเรียนรู้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ แอน สุชะจิระ (2557) ที่ได้ศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาการบริหารวิชาการ ระดับการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า ผู้บริหารและครูควรเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองเข้ามีส่วนร่วมในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

4. ด้านการใช้และพัฒนาสื่อ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาสื่อการสอนด้วยการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยอำนวยความสะดวกในการผลิต และสนับสนุนให้ครูได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับสื่อการสอน หรือมีโอกาสไปศึกษาดูงานจากหน่วยงานอื่นๆ นอกจากนี้ครูควรเลือกสื่อของจริงที่อยู่รอบๆ ตัวเด็ก มาใช้ในการจัดประสบการณ์ และควรสร้างเครือข่ายเพื่อนครูบนสังคมออนไลน์ เพื่อนำแนวคิด เทคนิค มาพัฒนาต่อยอดแล้วจัดทำสื่อเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัย ทั้งนี้เนื่องจากการสื่อการสอนในระดับปฐมวัยมีความสำคัญต่อเด็กเป็นอย่างยิ่ง เพราะสื่อจะช่วยให้เด็กเกิด ความเข้าใจอย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น ดังนั้นสื่อที่เลือกนำมาใช้ในการจัดประสบการณ์ให้กับเด็กปฐมวัยนั้น ต้องเป็นสื่อที่อยู่ใกล้ ตัว ปลอดภัย มีความเหมาะสมกับช่วงวัยและสอดคล้องกับกิจกรรมที่ถูกกำหนดขึ้น เพื่อช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้ง่าย ขึ้น ดังนั้นครูปฐมวัยจึงจำเป็นต้องเลือกใช้สื่อที่อยู่ใกล้ตัวเด็ก สอดคล้องกับช่วงวัย และควรเข้ารับการอบรมและพัฒนาตนเอง อยู่เสมอ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตสื่อการสอนในนำมาพัฒนาเด็กปฐมวัย สอดคล้องกับงานวิจัยของรัตน อินทะ ชัย (2558) ที่ได้ศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ พบว่า โรงเรียนส่งเสริมให้ครูมีความรู้ จัดอบรมพัฒนาครูปฐมวัยในการสร้างสื่อและใช้อย่าง ต่อเนื่อง เน้นการใช้ประโยชน์ได้จริงและส่งเสริมให้ครูปฐมวัยได้มีโอกาสไปศึกษาดูงาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของนพรัตน์ สังข์ทอง ธนินาถ ฤ สุนทร และกาญจนา ภัทรา วิวัฒน์ (2554) ที่ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครู ปฐมวัยโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 พบว่าควรมีการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อ จัดทำสื่อเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ผู้เรียนระดับปฐมวัย

5. ด้านการประเมินพัฒนาการ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรดำเนินการติดตาม ตรวจสอบผลการประเมิน พัฒนาการของเด็กอย่างต่อเนื่อง และสนับสนุนให้ครูปฐมวัยได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านการทำ PLC ร่วมกัน นอกจากนี้ครูควร ศึกษาสภาพที่พึงประสงค์ของเด็กในแต่ละช่วงวัยแล้วจึงออกแบบและกำหนดวิธีการวัด/การประเมินผลด้วยวิธีการ/เครื่องมือที่ หลากหลาย ทั้งนี้เนื่องจากผลที่ได้จากการติดตาม ตรวจสอบผลการประเมินพัฒนาการของเด็กอย่างต่อเนื่อง จะช่วยให้ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูปฐมวัยทราบข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการของเด็กในด้านต่างๆ ซึ่งข้อมูลดังกล่าวสามารถนำมาใช้ในการวางแผนและการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์ที่เหมาะสมกับเด็กเป็นรายบุคคล นอกจากนี้การประเมินพัฒนาการ เด็กปฐมวัยให้เกิดประสิทธิภาพที่ดีจะต้องประเมินด้วยวิธีการและเครื่องมือที่หลากหลายเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์และถูกต้อง สอดคล้องกับงานวิจัยของรัตน อินทะชัย (2558) ที่ได้ศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียน ขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ พบว่า โรงเรียนควรมีการวางแผนและกำหนดระยะเวลา ในการวัดและประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยครบทุกด้านตามสภาพจริงโดยวิธีการและเครื่องมืออย่างหลากหลาย ควรมีการ วางแผนและกำหนดระยะเวลาในการวัดและประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยครบทุกด้านตามสภาพจริง โดยวิธีการและ เครื่องมืออย่างหลากหลาย มีการจัดหาคู่มือหรือเอกสารเกี่ยวกับการวัดและประเมินพัฒนาการ จัดทำเครื่องมือให้สอดคล้อง กับการประเมินแต่ละด้าน และสอดคล้องกับงานวิจัยของศุภลักษณ์ วิเศษโชค (2556) ที่ได้ศึกษาการจัดการศึกษาปฐมวัยใน สถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 พบว่า ด้านการประเมินพัฒนาการและการ เรียนรู้ของเด็ก ครูผู้สอนควรทำความเข้าใจในเรื่องพัฒนาการเด็กในแต่ละช่วงอายุของเด็ก ใช้วิธีการประเมินที่หลากหลายใน การประเมินพัฒนาการผู้เรียน และนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนาเด็กเป็นรายบุคคล

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความรู้กับครูปฐมวัยเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรปฐมวัยทั้งก่อนและหลังการใช้ หลักสูตรและให้คณะครูปฐมวัยร่วมกันดำเนินการประเมินหลักสูตรปฐมวัยทั้งก่อนและหลังการใช้หลักสูตร
2. ครูปฐมวัยควรเปิดโอกาสให้เด็กได้เข้ามามีส่วนร่วมในการออกแบบการจัดประสบการณ์โดยการใช้คำถาม เพื่อกระตุ้นให้เด็กได้คิดและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์

3. ครูปฐมวัยควรเชิญผู้ปกครองได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดประสบการณ์ในรูปแบบของการเป็นวิทยากรหรือปราชญ์ชาวบ้าน

4. ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดอบรม สัมมนาให้ความรู้กับครูปฐมวัยเกี่ยวกับการผลิตสื่อการสอนโดยการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์

5. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูปฐมวัยควรร่วมกันกำหนดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินพัฒนาการของเด็กและมีการกำกับ ติดตามการวัดและประเมินพัฒนาการเด็กอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาความต้องการจำเป็นในการบริหารหลักสูตรและการจัดประสบการณ์ของครูปฐมวัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1

2. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะในการบริหารหลักสูตรและการจัดประสบการณ์ของครูปฐมวัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545. กรุงเทพฯ: ครุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตร แห่งประเทศไทย.
- ธนกร นิโรธ. (2559). การบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยสู่ประชาคมอาเซียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1. วารสารวิจัยและพัฒนาวิจัยและพัฒนาลอยลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, 11(3), 149-157.
- นพรัตน์ สังข์ทอง ธนินาถ ฤ สุนทร และกาญจนา ภัทรา วิวัฒน์. (2554). การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูปฐมวัยโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, 5(3), 19-29.
- บุญเชิด ชำนิศาสตร์. (2556). การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการในการจัดการศึกษาปฐมวัยของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต). สาขาวิชาการบริหารการศึกษาและผู้นำทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม.
- พัชรภรณ์ กุณแสงคำ และสธิพร เขาวนชัย. (2563). การบริหารหลักสูตรและการจัดประสบการณ์ของครูปฐมวัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1. ในการประชุมวิชาการระดับชาติ “มศว วิจัย” ครั้งที่ 13 (น.1464-1472). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). คู่มือการประเมินสมรรถนะครู สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2553. กรุงเทพฯ: ครุสภาลาดพร้าว.
- รัตนา อินทะชัย. (2558). แนวทางการบริหารงานวิชาการการศึกษามูลนิธิของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 3 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ศุภลักษณ์ วิเศษโชค. (2556). การจัดการศึกษาปฐมวัยในสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2. วารสารเทคโนโลยีภาคใต้, 9(1), 19-24.

- อเนก อัคริเดช. (2549). การบริหารหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 2 (ปริญญานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- แอน สุชะจิระ. (2557). การศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาการบริหารวิชาการ ระดับการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียน ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- Beauchamp, G.A. 1968. *The Curriculum of the Elementary School*. Boston, Massachusetts: Allyn and Bacon, Inc.

ประวัติผู้เขียนบทความ

พัชรภรณ์ กุณแสงคำ จบการศึกษาจาก คณะศึกษาศาสตร์ (การศึกษาปฐมวัย)
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง ครู โรงเรียนอนุบาลบ้านท่าปุย จังหวัดตาก
มีความเชี่ยวชาญ ศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

ดร.สธิพร เชาวนชัย จบการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร
ปัจจุบันเป็นอาจารย์ประจำ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
มีความเชี่ยวชาญด้านการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน, การวิจัยทางการบริหาร
การศึกษาและการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน